

ปัจจัยความมั่นคงในชีวิตที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาอาชีวศึกษา

The Life Security Factor Affect to Academic Achievement of the Vocational Students

อัชฌา ชื่นบุญ*

ชญารัตน์ บุญพุดธิกร**

*สำนักวิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยเซนต์หลุยส์

**คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

*Corresponding author. E-mail: athcha@slc.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยความมั่นคงในชีวิตของนักศึกษาอาชีวศึกษา 2) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยความมั่นคงในชีวิตที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักศึกษาอาชีวศึกษา 400 คน ในจังหวัดนครปฐม ราชบุรี สุพรรณบุรี และกาญจนบุรี เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ใช้สถิติเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกแบบสองกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า 1. ความมั่นคงในชีวิตของนักศึกษาอาชีวศึกษา ด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในลำดับสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการเมือง และด้านครอบครัว ตามลำดับ สำหรับความมั่นคงในชีวิตด้านเศรษฐกิจและด้านชุมชนอยู่ในสองลำดับต่ำที่สุด สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่าและเท่ากับ 3.00 ร้อยละ 67.2 ปัจจัยความมั่นคงในชีวิตด้านสุขภาพ ด้านที่อยู่อาศัย และด้านเศรษฐกิจ สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ความมั่นคงในชีวิต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษา

Abstract

The purpose of this research aimed to 1) study the life security of the vocational students 2) analyze the life security factor affect to academic achievement of the vocational students. The sample involved 400 vocational students in Nakhon Pathom, Ratchaburi, Suphan Buri and Kanchanaburi. Collected using a questionnaire. Analyzing descriptive statistics and Binary Logistic Regression Analysis. The result are shown as followed. 1. The Life Security of the Vocational Students; the environmental, political, and family were high level respectively, but the economic and community were low level respectively. 2. The life security of health, residency, and economy affect to academic achievement of the vocational students were significant at 0.05 level.

Keywords: The Life Security, Academic Achievement, Vocational Students

บทนำ

ปัจจุบันมีเหตุการณ์ที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกไม่มั่นคงในชีวิตหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม อีกทั้ง ค่านิยมด้านวัตถุเข้ามามีอิทธิพลอย่างมากโดยเฉพาะในวัยรุ่น การเริ่มต้นวัยรุ่นจัดได้ว่าเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อและเป็นการกำลังสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะวัยรุ่นตอนปลายที่มีอายุระหว่าง 18-21 ปี เป็นการเปลี่ยนแปลงจากเด็กวัยรุ่นตอนปลายมาสู่ความเป็นผู้ใหญ่ โดยคิดที่จะหาเลี้ยงตนเอง แทนการอาศัยพ่อแม่เพราะเชื่อว่าจะทำให้เกิดความภาคภูมิใจ โดยเฉพาะนักศึกษาที่เรียนในสายวิชาชีพดังเช่นนักศึกษาอาชีวศึกษามีความได้เปรียบที่จะก้าวเข้าสู่ตลาดแรงงานและสามารถหาเลี้ยงตนเองได้เร็วกว่าผู้ที่ต้องการศึกษาสายสามัญ

การจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่สามารถออกไปประกอบอาชีพ ดังปรากฏในพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 ระบุว่า การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้าน วิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวินิจฉัยให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติ และมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบ

อาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้ ซึ่งผู้ที่ศึกษาชั้นปีสุดท้าย ถือว่าเป็นผู้ที่ต้องเตรียมออกไปประกอบอาชีพ เพื่อใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข และยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

เมื่อก้าวถึงเรื่องความมั่นคงในชีวิตประกอบด้วยหลายมิติ ส่วนใหญ่จะครอบคลุมด้านที่สำคัญหลักๆ ได้แก่ เศรษฐกิจ การเมือง สังคม รวมถึงวัฒนธรรม และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จากรายงานการพัฒนามนุษย์ฉบับ ค.ศ.1994 (Human Development Report: HDR, 1994) ของโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Development Program: UNDP) กำหนดองค์ประกอบไว้ 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเศรษฐกิจ 2) ด้านอาหาร 3) ด้านสุขภาพ 4) ด้านสิ่งแวดล้อม 5) ด้านส่วนบุคคล 6) ด้านชุมชนและ 7) ด้านการเมือง ต่อมา Hastings, D.A. (2011: 6) ศึกษาดัชนีชี้วัดความมั่นคงของมนุษย์ประกอบด้วย 1) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ 2) สิ่งแวดล้อม และ 3) สังคม ใน 6 มิติ ได้แก่ การศึกษาและการเสริมสร้างพลังอำนาจ ความหลากหลาย สันติภาพ อาหาร สุขภาพ และการกำกับดูแลกิจการ นอกจากนี้ นอกจากนี้ประเด็นของศาสนา มนสิวิ อรชุนะกะ (ม.ป.ป.: 27) ระบุว่าในปี ค.ศ. 2003 คณะกรรมาธิการว่าด้วยความมั่นคงของมนุษย์ (Commission on Human Security: CHS) ให้นิยามความมั่นคงของมนุษย์ว่า “เป็นการป้องกันสิ่งที่จำเป็นสำหรับชีวิตมนุษย์ทุกคน (Vital Core) ให้รอดพ้นจากภัยคุกคามที่กำลังแพร่ขยายด้วยการส่งเสริมเสรีภาพและทำให้ความปรารถนาของมนุษย์บรรลุผล” โดยกล่าวถึงภัยคุกคามเพิ่มเติมจากรายงานการพัฒนามนุษย์ฉบับ ค.ศ. 1994 คือ “ความรุนแรงจากความขัดแย้ง” (Violent Conflict) เช่น ความขัดแย้งภายในประเทศ และการก่อการร้ายข้ามชาติ ซึ่งคาดกันว่ามีประชาชนกว่า 190 ล้านคนได้เสียชีวิตจากความรุนแรงที่เกิดจากความขัดแย้งทางศาสนา การเมือง และชาติพันธุ์ อีกทั้งพระมหากษัตริย์ จิตญาโณ (ตุนิน) และคณะ (2561: 482) ได้ศึกษาการบูรณาการองค์ความรู้หลักการและวิถีปฏิบัติตามแนวทางศาสนา เพื่อการพัฒนากระบวนการสร้างสันติภาพ พบว่า สันติภาพในมิติของศาสนา ศาสนาเป็นความเชื่อถือของมนุษย์ เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจและเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตอันประเสริฐ ทุกศาสนาล้วนมุ่งสอนให้คนเป็นคนดี สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข อุดมการณ์ของการก่อตั้งศาสนาเป็นไปเพื่อให้โลกสงบร่มเย็น อุดมการณ์ของศาสนาไม่ใช่เพื่อทำลายล้าง แต่เป็นการสร้างสัมพันธภาพระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับสัตว์ หรือระหว่างมนุษย์กับสิ่งที่อยู่รอบตัว คุณค่าของศาสนาย่อมมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากในอันที่จะเข้าไปช่วยฟื้นฟู และเชื่อมสมานสังคมโลกให้สามารถปรับวิจิตร และทำที่ของการอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข สามารถยอมรับ และอดทนต่อความแตกต่างทางวัฒนธรรม ศาสนา ภาษา อุดมการณ์และความเชื่ออย่างมีสติ

การสร้างสันติภาพในมิติของศาสนา 5 ศาสนา กล่าวคือ ศาสนาพุทธ คริสต์ อิสลาม ซิกข์ ฮินดู เพื่อเป็นทางเลือกและทางรอดของสังคมโลกในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เพราะแม้ว่าโลกจะก้าวไกลไปขนาดไหน ศาสนาก็ยังเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อชีวิตมนุษย์ชนิดที่ไม่อาจมองข้ามได้ ดังนั้น สันติวิธี ในมิติของศาสนาจะเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตประจำวัน และจะเป็นพื้นฐานแห่งสันติภาพที่ยั่งยืน จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบของความมั่นคงในชีวิตไว้ 11 ด้าน ได้แก่ 1) สุขภาพ 2) อาหาร 3) การศึกษา 4) ศาสนาและความเชื่อ 5) ที่อยู่อาศัย 6) สิ่งแวดล้อม 7) ส่วนบุคคล 8) ครอบครัว 9) ชุมชน 10) เศรษฐกิจ และ 11) การเมือง โดยนำมาศึกษาว่าด้านใดจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษาชั้นปีที่สุดท้ายที่จะก้าวสู่วัยทำงาน ซึ่งถือได้ว่าตลาดแรงงานให้ความสำคัญและมีความต้องการเป็นอย่างมาก อีกทั้งเป็นการรองรับการขยายการเติบโตของระบบเศรษฐกิจ ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยี และการก้าวไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อีกทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนมีความสำคัญต่อสถาบันการศึกษาด้วยเช่นกัน เพราะเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จของสถาบันนั้นๆ ซึ่งสถาบันการศึกษาแต่ละแห่งควรให้ความสำคัญ จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยความมั่นคงในชีวิตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาทิเช่น สุรตน์ เดียวเจริญ (2543: 53-58) ได้สรุปถึงปัจจัยที่เป็นสาเหตุประการหนึ่งที่เกี่ยวข้องถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ปัจจัยทางด้านส่วนตัวของผู้เรียน คือ สุขภาพ หากเด็กมีโรคประจำตัวก็จะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนและอาจทำให้เด็กเกิดปมด้อย เกิดความท้อถอยในการเรียนได้ และปัจจัยด้านครอบครัว พิจารณาประเด็นความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว ความรู้ และฐานะทางเศรษฐกิจ ญักุติยาภรณ์ หยกอุบล (2555: 98) พบว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว เป็น ปัจจัยด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิสิตวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนอยู่ในระดับมาก พัทธสุดา กัลป์ยานุฒิ (2558: 29) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ระดับ ปวช. 3 และ ปวส. 2 คือปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ปัจจัยด้านครู และปัจจัยด้านผู้เรียน ตามลำดับ และวรางคณา เรืองสุทธิ์ (2560: 92) ได้ศึกษาตัวแบบพยากรณ์เกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่มีหรือเคยมีโรคประจำตัวมีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่านิสิตที่ไม่มีโรคประจำตัว

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นและในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นส่วนหนึ่งในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและให้ความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ดังนั้น งานวิจัยเรื่องปัจจัยความมั่นคงในชีวิตที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษอาชีวศึกษาจะทำให้ทราบว่าการดูแลความมั่นคงในชีวิตในแต่ละมิติของนักศึกษอาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด

ตลอดจนทำให้ทราบว่าปัจจัยใดส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่ากัน อันจะนำไปสู่การส่งเสริม ปรับปรุง และพัฒนาผลการเรียนได้อย่างเหมาะสมและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยความมั่นคงในชีวิตของนักศึกษาอาชีวศึกษาผู้เตรียมเข้าสู่อาชีพ
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยความมั่นคงในชีวิตที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาผู้เตรียมเข้าสู่อาชีพ

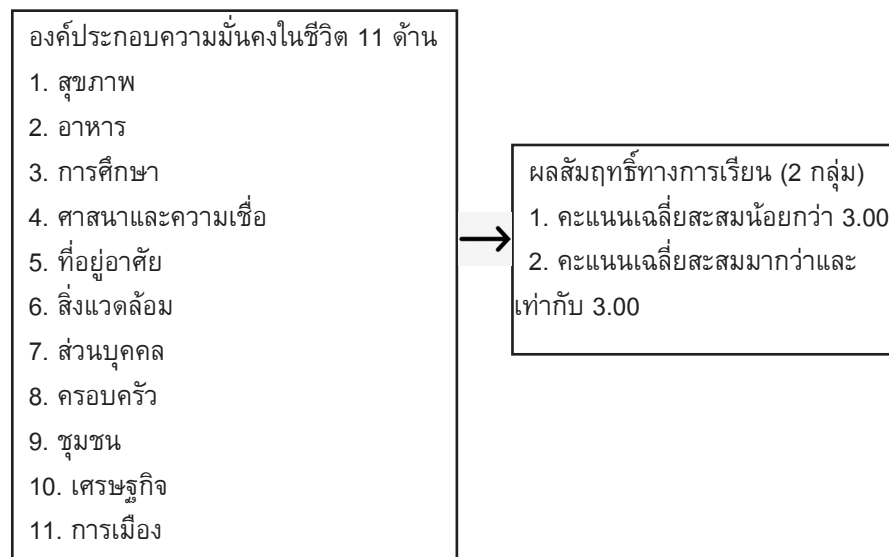
สมมติฐานของการวิจัย

มีปัจจัยความมั่นคงในชีวิตอย่างน้อย 1 ปัจจัย ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความมั่นคงในชีวิต หมายถึง ตัวแปรหรือกลุ่มตัวแปรที่มีส่วนส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อความมั่นคงในชีวิตของของนักศึกษาอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 11 ด้าน ดังนี้

1. สุขภาพ หมายถึง การที่มนุษย์มีสภาวะทั้งด้านร่างกาย (Physical) จิตใจ (Mental) และจิตวิญญาณ (Spiritual) โดยพิจารณาจากการเข้าถึงบริการสาธารณสุข ทั้งด้านป้องกันโรค ส่งเสริมสุขภาพ รักษาพยาบาล และฟื้นฟูสภาพ

2. อาหาร หมายถึง หมายถึง สิ่งที่มนุษย์จำเป็นต้องบริโภคเพื่อการดำรงชีวิตอย่างเพียงพอ เหมาะสม มีประโยชน์ และปราศจากโทษ

3. การศึกษา หมายถึง การเข้าถึงบริการด้านการศึกษาพื้นฐานของรัฐในทุกรูปแบบ (ในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย) โดยครอบคลุมองค์ความรู้และข้อมูลข่าวสารที่มนุษย์จำเป็นต้องรับรู้และเข้าใจ เพื่อการดำรงชีวิตอย่างสอดคล้องกับความสามารถในการรับรู้ข้อมูลของกลุ่มเป้าหมาย โดยปราศจากการครอบงำ

4. ศาสนาและความเชื่อ หมายถึง การดำรงชีวิตของมนุษย์โดยมีหลักธรรม คำสอนที่มนุษย์ยึดถือ ศรัทธา และปฏิบัติตามทั้งด้านกฎเกณฑ์ และด้านพิธีกรรม โดยปราศจากการครอบงำ

5. ที่อยู่อาศัย หมายถึง การใช้ชีวิตส่วนตัวในอาคารหรือสิ่งก่อสร้าง ที่มีความมั่นคง และปลอดภัยจากการไถ่หรือ ไล่ออก หรือการเวนคืนที่ไม่เหมาะสม

6. สิ่งแวดล้อม หมายถึง ความสัมพันธ์ที่ต้องเกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่แวดล้อม และเป็นผลต่อการดำรงชีวิต ได้แก่ ดิน น้ำ อากาศ และธรรมชาติส่วนอื่น ๆ ที่ต้องปลอดภัย สิ่งปนเปื้อน และปลอดภัยจากการถูกทำลาย

7. ส่วนบุคคล หมายถึง ความปลอดภัยจากความรุนแรงทางกายภาพ และภัยคุกคามจากทั้งปัจจัยภายนอก และภายในตนเองที่มีต่อบุคคล

8. ครอบครัว หมายถึง ลักษณะการอยู่ร่วมกันของคนในครอบครัว ความสัมพันธ์ และการปฏิบัติของคนในครอบครัว

9. ชุมชน หมายถึง การที่มนุษย์สามารถดำรงอยู่ในกลุ่มคน ซึ่งมีการติดต่อกันต่อเนื่อง โดยคงอัตลักษณ์ของตน มีสิทธิ โอกาส และศักดิ์ศรี ตลอดจนปลอดภัยจากภาวะคุกคาม ครอบงำ และการแก้ปัญหาอย่างสันติวิธี

10. เศรษฐกิจ หมายถึง การใช้ชีวิตของมนุษย์ในกิจกรรมด้านการผลิต การบริโภค การจำแนกแจกจ่าย การออม และการลงทุนที่ต้องสามารถเข้าถึงความต้องการ และโอกาสที่เท่าเทียมกัน

11. การเมือง หมายถึง การดำรงชีวิตในสังคมโดยมีสิทธิ โอกาส และศักดิ์ศรีในการเข้าถึงอำนาจ การตัดสินใจ และการรับผลประโยชน์สาธารณะ โดยปลอดจากการคุกคามครอบงำจากผู้มีอำนาจและอิทธิพลอื่นๆ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของของนักศึกษาอาชีวศึกษาแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับต่ำจนถึงปานกลาง คือ น้อยกว่า 3.00 และกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับสูง คือ มากกว่าและเท่ากับ 3.00 ทั้งสองกลุ่มจะมีความแตกต่างกันในความสามารถทางการเรียน การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน และการมีคุณภาพชีวิตทางอารมณ์ด้านการมีเหตุผลและการบริหารอารมณ์แตกต่างกัน

นักศึกษาอาชีวศึกษา หมายถึง นักศึกษาสังกัดการอาชีวศึกษา ที่ศึกษาอยู่ในระดับปวช. และปวส. ชั้นปีสุดท้าย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร เป็นนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายทั้งชายและหญิง ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดนครปฐม ราชบุรี สุพรรณบุรี และกาญจนบุรี จำนวน 24 โรงเรียน จำนวน 40,376 คน

กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายทั้งชายและหญิง ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดนครปฐม ราชบุรี สุพรรณบุรี และกาญจนบุรี จำนวน 12 โรงเรียน จำนวน 400 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เชื่อมั่นได้ 95 เปอร์เซนต์ (ลวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536: 260; อ้างอิงมาจาก Yamane. 1967: 886) และสุ่มแบบวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีจังหวัดเป็นชั้น (Strata) และโรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) ซึ่งสุ่มโรงเรียนมาจังหวัดละ 50 เปอร์เซนต์ ดังแสดงในตารางที่ 1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

จังหวัด	จำนวนโรงเรียนทั้งหมด	จำนวนนักศึกษาทั้งหมด (คน)	จำนวนโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง (คน)
นครปฐม	7	10,379	3	97
ราชบุรี	7	9,706	3	100
กาญจนบุรี	6	10,094	3	103
สุพรรณบุรี	6	10,197	3	100
รวม	24	40,376	12	400

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 2 ส่วน

1. ข้อมูลที่ไป ได้แก่ จังหวัดของสถานศึกษา ระดับการศึกษา และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมมีลักษณะที่เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

2. แบบสอบถามความมั่นคงในชีวิตของนักศึกษาอาชีวศึกษา 11 ด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพ จำนวน 12 ข้อ ด้านอาหาร จำนวน 10 ข้อ ด้านการศึกษา จำนวน 7 ข้อ ด้านศาสนาและความเชื่อจำนวน 5 ข้อ ด้านที่อยู่อาศัย จำนวน 7 ข้อ ด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน 8 ข้อ ด้านบุคคล จำนวน 3 ข้อ ด้านครอบครัว จำนวน 11 ข้อ ด้านชุมชน จำนวน 11 ข้อ ด้านเศรษฐกิจ จำนวน 5 ข้อ และด้านการเมือง จำนวน 5 ข้อ มีลักษณะที่เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งระดับการวัดเป็น 4 ระดับ ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของคอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับ 0.876

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยพิจารณาแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการแปลงข้อมูลของตัวแปรความมั่นคงในชีวิตให้อยู่ในรูปตัวแปรหุ่น (Dummy Variables) โดยให้มีค่า 0 กับ 1 ก่อนนำข้อมูลไปวิเคราะห์ เพราะข้อมูลของตัวแปรมีทั้งลักษณะเป็นข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไปและความมั่นคงในชีวิต และการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกแบบสองกลุ่ม (Binary Logistic Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 63.8 เพศหญิง ร้อยละ 36.3 อาศัยอยู่ในจังหวัดกาญจนบุรีมากที่สุด ร้อยละ 25.8 รองลงมา สุพรรณบุรีและราชบุรี ร้อยละ 25 และนครปฐม ร้อยละ 24.3 ศึกษาอยู่ในระดับปวช. ร้อยละ 52.8 และระดับปวส ร้อยละ 47.2 และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่าและเท่ากับ 3.00 ร้อยละ 67

2. ภาพรวมของความมั่นคงในชีวิตของนักศึกษาอาชีวศึกษา ร้อยละ 80.18 โดยที่มีความมั่นคงในชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในลำดับสูงที่สุด ร้อยละ 93.53 รองลงมา ด้านการเมือง ร้อยละ 90.85 และด้านครอบครัว ร้อยละ 89.41 สำหรับความมั่นคงในชีวิตด้านเศรษฐกิจอยู่ในลำดับต่ำที่สุด ร้อยละเจ็ดตังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความมั่นคงในชีวิตของนักศึกษาอาชีวศึกษาผู้เตรียมเข้าสู่อาชีพ

องค์ประกอบความมั่นคงในชีวิต	ร้อยละของความมั่นคงในชีวิต (n=400)	ลำดับ
สิ่งแวดล้อม	93.53	1
การเมือง	90.85	2
ครอบครัว	89.41	3
สุขภาพ	87.00	4
ที่อยู่อาศัย	83.32	5
การศึกษา	82.57	6
ศาสนาและความเชื่อ	76.40	7
ส่วนบุคคล	78.50	8
อาหาร	70.10	9
ชุมชน	64.57	10
เศรษฐกิจ	63.00	11
รวม	80.18	

สำหรับรายละเอียดความมั่นคงในชีวิตของนักศึกษาอาชีวศึกษาผู้เตรียมเข้าสู่อาชีพ
จำแนกตามลำดับของมิติต่างๆ ดังนี้

2.1 สิ่งแวดล้อม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาการเกิดมลพิษในอากาศ
(ร้อยละ 53.0) สภาพแวดล้อมไม่มีปัญหาทางน้ำ (ร้อยละ 62.3) สภาพแวดล้อมไม่มีปัญหา
เนื่องจากกากอุตสาหกรรม/ขยะมีพิษ (ร้อยละ 67.3) ในชุมชนของไม่มีผู้ป่วยด้วยโรคที่เกิด
จากมลพิษทางอากาศ (ร้อยละ 51.8) ในชุมชนไม่มีผู้ป่วยด้วยโรคที่เกิดจากแหล่งน้ำที่มี
สารพิษปนเปื้อน (ร้อยละ 55.5) และในชุมชนไม่มีผู้ป่วยด้วยโรคที่เกิดจากสารเคมี
ทางการเกษตร (ร้อยละ 49.5) ไม่แน่ใจว่าสภาพแวดล้อมมีปัญหาการเก็บ การกำจัดขยะ
มูลฝอย (ร้อยละ 46.0) และไม่แน่ใจว่ามีส่วนร่วมในการลดภาวะโลกร้อน (ร้อยละ 42.8)

2.2 การเมือง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่แน่ใจเกี่ยวกับการถูกแทรกแซง
คุกคามในการตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐ (ร้อยละ 65.8) ไม่แน่ใจเกี่ยวกับการมีระบบ
รับฟังปัญหาหรือความคิดเห็นของประชาชน (ร้อยละ 72.3) ไม่แน่ใจเกี่ยวกับการเมือง
ระดับท้องถิ่นเปิดโอกาสในการมีส่วนร่วม (ร้อยละ 63.8) ไม่แน่ใจเกี่ยวกับการใช้อิทธิพล
ทางการเมืองในการซื้อเสียงเลือกตั้งของนักการเมือง (ร้อยละ 62.5) และไม่แน่ใจใน
เรื่องการคอร์รัปชันของนักการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ร้อยละ 67.5)

2.3 ครอบครัวย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ การปฏิบัติของบิดามารดาต่อกลุ่ม
ตัวอย่างส่วนใหญ่การรับฟังเหตุผล (ร้อยละ 65.8) รองลงมา ให้อภัยกับการกระทำของกลุ่ม
ตัวอย่าง (ร้อยละ 63.3) และไว้วางใจในการกระทำของกลุ่มตัวอย่าง (ร้อยละ 57.0) ตามลำดับ

2.4 สุขภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่มีปัญหาด้านสุขภาพ (ร้อยละ 92.7)
มีบิดามารดา/ผู้ปกครองช่วยเหลือเมื่อมีปัญหาด้านสุขภาพ (ร้อยละ 57.1) และมีบิดามารดา
/ผู้ปกครองจ่ายค่ารักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย (ร้อยละ 68.8) ดูแลสุขภาพด้วยการออกกำลังกาย
สม่ำเสมอ (ร้อยละ 58.8) พบแพทย์เมื่อเจ็บป่วย (ร้อยละ 65.8) ไม่เคยใช้สารเสพติด
(ร้อยละ 90.5) ไม่เคยสูบบุหรี่ (ร้อยละ 79.3) ไม่เคยดื่มสุรา (ร้อยละ 62.0) ในปัจจุบันมี
ความเครียดน้อยและไม่มีความเครียดเลย (ร้อยละ 77.8) และมีความรู้ความเข้าใจมากถึง
มากที่สุดเกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อ (ร้อยละ 72.5)

2.5 ที่อยู่อาศัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ลักษณะบ้านที่อาศัยอยู่เป็นของ
ตนเอง/ของผู้ปกครอง (ร้อยละ 85.8) ที่อยู่อาศัยที่มีสภาพมั่นคง (ไม่ทรุดโทรมจนอาจ
ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้อยู่อาศัยได้) (ร้อยละ 85.3) มีน้ำสะอาดบริโภคและอุปโภค (ร้อยละ 92.5)
อาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี เช่น ไม่มีเสียงดังรบกวน ไม่มีฝุ่นละอองจากโรงงาน (ร้อยละ
87.8) ที่อยู่อาศัยมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (ร้อยละ 88.3) ที่อยู่อาศัยไม่ได้อยู่ใน

ภาวะเสี่ยงต่ออุบัติเหตุจากวัตถุอันตรายหรือสารพิษ (ร้อยละ 65.3) มีห้องส่วนตัวในที่อยู่อาศัย (ร้อยละ 81.0) และที่อยู่อาศัยไม่ได้อยู่ในที่ดินของรัฐ/วัด/เอกชน มีปัญหาไล่ที่/รื้อถอน (ร้อยละ 83.3)

2.6 การศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความพร้อมด้านการศึกษาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ระบบการเรียนการสอนตามหลักสูตร ทำให้ได้รับความรู้อย่างเพียงพอและพร้อมที่จะนำไปใช้ประกอบอาชีพได้ (ร้อยละ 68) รองลงมา ความรู้ที่ได้รับจากสถานศึกษาเหมาะสมและเพียงพอให้เกิดความเชื่อมั่นว่าจะมีงานทำ (ร้อยละ 66.8) และ สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากสถานศึกษามาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (ร้อยละ 63.5) ตามลำดับ สำหรับความพร้อมด้านการศึกษาที่อยู่ในระดับน้อย คือ ความรู้และทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศ (ร้อยละ 44.8)

2.7 ศาสนาและความเชื่อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการการนำหลักศาสนา มาปฏิบัติในระดับมากถึงมากที่สุด (ร้อยละ 74.6) และมีการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาในระดับมากถึงมากที่สุด (ร้อยละ 54.0)

2.8 ส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่ามีปัญหาเรื่องโจรผู้ร้าย (ร้อยละ 48.0) สามารถพึ่งพาเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ (ร้อยละ 57.0) ไม่เคยถูกจี้ปล้นจากกลุ่มมิจฉาชีพบนท้องถนน (ร้อยละ 98.0) มีความรู้สึกปลอดภัยจากการก่ออาชญากรรมมากถึงมากที่สุด (ร้อยละ 62.3) และมีความรู้สึกปลอดภัยเมื่ออยู่ในบ้านตนเองมากถึงมากที่สุด (ร้อยละ 88.3)

2.9 อาหาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีหลักในการเลือกซื้ออาหารที่สะอาด (ร้อยละ 35.3) เลือกซื้ออาหารที่อร่อย (ร้อยละ 25.0) และเลือกซื้ออาหารที่ถูกหลักโภชนาการ (ร้อยละ 24.5) โดยมีการบริโภคอาหารแต่ละมื้ออย่างพอเพียง (ร้อยละ 92.0) ไม่ได้เลียนแบบการบริโภคอาหาร (ร้อยละ 85.3) และครอบครัวมีความสามารถในการหาอาหารได้ (ร้อยละ 96.5) มีความมั่นใจมากถึงมากที่สุดว่าได้รับสารอาหารที่ครบถ้วนทุก ๆ วัน เพื่อสุขภาพที่แข็งแรง (ร้อยละ 76.8) คุณภาพและปริมาณอาหารที่ซื้อสมราคามากถึงมากที่สุด (ร้อยละ 79.8) และอาหารที่รับประทานมีประโยชน์ความปลอดภัยจากสารพิษเจือปนมากถึงมากที่สุด (ร้อยละ 70.6)

2.10 ชุมชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ บทบาทของกลุ่มตัวอย่างในชุมชนมีการดำเนินกิจกรรมเป็นบางครั้ง โดยได้รับมอบหมายให้จัดกิจกรรมของหมู่บ้าน/ชุมชน เช่น งานตามเทศกาลต่างๆ (ร้อยละ 58.3) รองลงมา มีการรวมกลุ่มของชุมชนในการทำกิจกรรมต่างๆ (ร้อยละ 56.8) และได้รับมอบหมายให้ช่วยงานด้านสุขภาพ เช่น การกำจัดมูลฝอย (ร้อยละ 54.3) ตามลำดับ

2.11 เศรษฐกิจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความมั่นใจที่จะมีงานทำหลังสำเร็จการศึกษา (ร้อยละ 77.3) ใช้เวลาในการตัดสินใจเพื่อเลือกซื้อสิ่งของที่ต้องการมากกว่าแต่ก่อน (ร้อยละ 58.3) และได้รับผลกระทบจากการเกิดปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจ (ร้อยละ 58.3) และมีความรู้สึกมากถึงมากที่สุดว่ามีช่องว่างระหว่างความยากจนกับความไม่เท่าเทียมกัน (ร้อยละ 42.4)

3. ปัจจัยความมั่นคงในชีวิตที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาผู้เตรียมเข้าสู่อาชีพ ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ตัวแปรที่อยู่ในสมการจากการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกแบบสองกลุ่ม

ตัวแปร	B	S.E.	Wald	df	p-value	Exp(B)
สุขภาพ (Health)	0.236	0.089	6.996	1	0.008	1.266
ที่อยู่อาศัย (Home)	-0.184	0.093	3.938	1	0.047	0.832
เศรษฐกิจ (Economy)	-0.178	0.091	3.884	1	0.049	0.837
ค่าคงที่	-3.054	1.533	3.969	1	0.046	0.047

จากตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์ที่คำนวณได้ พบว่า ปัจจัยความมั่นคงในชีวิตที่พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาผู้เตรียมเข้าสู่อาชีพ ด้านสุขภาพ ด้านที่อยู่อาศัย และด้านเศรษฐกิจ พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาผู้เตรียมเข้าสู่อาชีพได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถเขียนเป็นสมการถดถอยโลจิสติก ได้ดังนี้

$$Z = -3.054 + 0.236Health - 0.184Home - 0.178Economy$$

อภิปรายผล

1. ความมั่นคงในชีวิตของนักศึกษาอาชีวศึกษาผู้เตรียมเข้าสู่อาชีพ ด้านสิ่งแวดล้อม อยู่ในลำดับสูงที่สุด ร้อยละ 93.53 สามารถอภิปรายผลได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัดที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติและเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามอย่างในจังหวัดกาญจนบุรีมากที่สุด รองลงมา สุพรรณบุรีและราชบุรี และนครปฐม ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการวิจัย พบว่า ส่วนใหญ่สภาพแวดล้อมไม่มีปัญหาการเกิดมลพิษในอากาศ สภาพแวดล้อมไม่มีปัญหาทางน้ำ สภาพแวดล้อมไม่มีปัญหาเนื่องจากกากอุตสาหกรรม/ขยะมีพิษ ในชุมชนของไม่มีผู้ป่วยด้วยโรคที่เกิดจากมลพิษทางอากาศ ในชุมชนไม่มีผู้ป่วยด้วยโรคที่เกิดจากแหล่งน้ำที่มีสารพิษปนเปื้อน และในชุมชนไม่มีผู้ป่วยด้วยโรคที่เกิดจากสารเคมีทางการเกษตร ไม่แน่ใจว่าสภาพแวดล้อมมีปัญหการเก็บการกำจัดขยะมูลฝอย งานวิจัยของวิลาวัลย์ กองสะดี (2552: 66) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจทุกสาขาวิชา มีความคิดเห็นว่าปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมาก และจักรกฤษณ์ เปรมสมิทธิ์ และคณะ (2561: 101) ศึกษาผลการใช้ระบบการจัดการเรียนรู้แบบ ทำท่ายในสภาพแวดล้อมอุบัติเหตุสบนคลาวด์ เพื่อส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหาเชิงความจริง ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เรียนด้วยระบบการจัดการเรียนรู้แบบแบบทำท่ายในสภาพแวดล้อมอุบัติเหตุสบนคลาวด์ เพื่อส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหาเชิงความจริงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับความมั่นคงในชีวิตด้านเศรษฐกิจในลำดับต่ำที่สุด สามารถอภิปรายผลได้ว่า กลุ่มตัวอย่างถึงแม้จะมีความมั่นใจที่จะมีงานทำหลังสำเร็จการศึกษา แต่เมื่อพิจารณาจากพฤติกรรมทางเลือกซื้อสิ่งของที่ต้องการใช้เวลาในการตัดสินใจมากกว่าแต่ก่อน และได้รับผลกระทบจากการเกิดปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจ และมีความรู้สึกมากถึงมากที่สุดว่ามีช่องว่างระหว่างความยากจนกับความไม่เท่าเทียมกัน จึงทำให้ความมั่นคงในชีวิตด้านเศรษฐกิจอยู่ในลำดับต่ำที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปริญา มีสุข (2559: 80) พบว่า เศรษฐฐานะเป็นปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดและส่งผลกระทบต่อการศึกษาออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษาเป็นลำดับสองรองลงมาจากการศึกษาของครอบครัว

2. ปัจจัยความมั่นคงในชีวิตด้านสุขภาพ ด้านที่อยู่อาศัย และด้านเศรษฐกิจ สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอาชีวศึกษาผู้เตรียมเข้าสู่อาชีพ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และยังสอดคล้องกับการศึกษาของนักวิจัยและนักวิชาการต่างประเทศ อาทิ วราภรณ์ เรืองสุทธิ

(2560: 92) ได้ศึกษาตัวแบบพยากรณ์เกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่มีหรือเคยมีโรคประจำตัวมีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่านิสิตที่ไม่มีโรคประจำตัว Ogunshola and Adewale (2012: 236-237) ศึกษา 4 ปัจจัย ได้แก่ ภูมิหลังทางสังคม เศรษฐกิจของบิดามารดา ภูมิหลังทางการศึกษาของบิดามารดา วุฒิการศึกษาของบิดามารดา และภาวะสุขภาพของนักเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า วุฒิการศึกษาของบิดามารดา และภาวะสุขภาพของนักเรียน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับ Steven, Gomes, Polotskaia, Anna, and Steven (2015: 127-128) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะสุขภาพกับผลการเรียนรู้อของนักเรียน ระบุว่านักเรียนที่ไม่แข็งแรงหรือมีสุขภาพไม่ดีจะมีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดปัญหาในโรงเรียน นั่นคือ ส่งผลให้เกิดความล้มเหลวในการบริหารของโรงเรียน คะแนนของนักเรียน และนำไปสู่การรักษาสุขภาพของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากผลของการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเป็น 2 ส่วน คือ ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปและข้อเสนอแนะเพื่อการนำสิ่งที่ได้จากการวิจัยไปประยุกต์ใช้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อนำเสนอผลการวิจัยเชิงปริมาณต่อผู้บริหารสถานศึกษา ครอบครัวยุวมชน และในระดับจังหวัด ในการให้ข้อเสนอแนะและนำผลไปปรับปรุง ส่งเสริมและพัฒนาความมั่นคงในชีวิตกับผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาอาชีวศึกษา ผู้เตรียมเข้าสู่อาชีพทั้งในระดับบุคคล สถานศึกษา และจังหวัด
2. ควรมีการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในระบบการศึกษาที่ไม่ได้อยู่ในสายอาชีพ เช่น มัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย และระดับอุดมศึกษา เพราะเยาวชนมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1. สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการพิจารณาความมั่นคงในชีวิตของนักศึกษาอาชีวศึกษา ผู้เตรียมเข้าสู่อาชีพในด้านเศรษฐกิจและด้านชุมชนเป็นพิเศษว่าจะมีการปรับปรุงอย่างไรเพื่อให้มีความมั่นคงทั้งสองด้านนี้มากขึ้น
2. สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการส่งเสริมความมั่นคงในชีวิตด้านสุขภาพ ด้านที่อยู่อาศัย และด้านเศรษฐกิจของนักศึกษาอาชีวศึกษา ผู้เตรียมเข้าสู่อาชีพเพิ่มขึ้น เพราะเป็นปัจจัยสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เอกสารอ้างอิง

- จักรกฤษณ์ เปรมสมิทธิ์ ปณิดา วรณพิจูณ และปรัชญนันท์ นิลสุข. (2561). ผลการใช้ระบบการจัดการเรียนรู้แบบทำทนายในสภาพแวดล้อมยุคดิจิทัลสนับสนุนคลาวด์เพื่อส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหาเชิงความจริง. **ครุศาสตร์สาร** 10, (2), 91-110.
- ณัฐติยาภรณ์ หยกอุบล. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิเวศวิทยาของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. **วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม** 8, (1), 85-102.
- ปริญญญา มีสุข (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษาเขตภาคกลาง 1. **วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์** 10, (3), 72-83.
- พระมหาตวงเต๋น วิฑูรยาโณ (ตุนิน) และคณะ, พระปลัดสมชาย ปโยโค (ดำเนิน) พระมหาตวัน อุปะทพโน (ศรีจันทร์) และ พระวีระศักดิ์ ขยธมโม (สุวรรณวงศ์). (2561). การบูรณาการองค์ความรู้หลักการและ วิถีปฏิบัติตามแนวทางศาสนา เพื่อการพัฒนากระบวนการสร้างสันติภาพ. **วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร** 6, (2), 474-489.
- พัชสุดา กัลยาณวุฒิ. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ปวช. และ ระดับปวส. ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ. รายงานวิจัย วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ.
- มนัสวี อรชุนะกะ. (ม.ป.ป.). ความมั่นคงของมนุษย์. ค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2561 จาก <http://www.stou.ac.th/Schoolnew/polsci/UploadedFile/82427-3.pdf>
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2536). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วรารณา เรือนสุทธิ. (2560). ตัวแบบพยากรณ์เกรดเฉลี่ยสะสมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ. **วารสารมหาวิทยาลัยทักษิณ** 20, (1), 88-96.
- วิลาวัลย์ กองสะดี. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา **รหัส 52 คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์ ปีการศึกษา 2552**. รายงานวิจัยสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์.

- วิวัตร พงษ์สุภา. (2544). การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอพนมสารคามจังหวัดฉะเชิงเทรา. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุรัตน์ เตียวเจริญ. (2543). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์. การค้นคว้าอิสระ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Commission on Human Security. (2003). **Human Security Now**. New York: Commission on Human Security. Retrieved October 5, 2018, from http://www.un.org/humansecurity/sites/www.un.org/humansecurity/files/chs_final_report_-_english.pdf.
- Hastings, D.A. (2011). **The Human Security Index: An Update and a New Release**. Retrieved October 5, 2018, from <http://www.humansecurityindex.org/wordpress/wp-content/uploads/2011/03/hsiv2-documentation1.pdf>.
- Ogunshola., F. & Adewale, A.M. (2012). The Effects of Parental Socio-Economic Status on Academic Performance of Students in Selected Schools in Edu Lga of Kwara State Nigeria. **International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences** 7, (2), 230-239.
- Steven, R. S., Gomes, P., Polotskaia, A., Anna M. J., Steven R.S. (2015). The relationship between student health and academic performance: Implications for school psychologists. **School Psychology International** 36, (2), 115-134.
- UNDP. (1994). **New dimensions of human security**. Retrieved October 5, 2018, from <http://hdr.undp.org>.